

négyszög alakú házakból előkerült, jellegzetes. Közöttük kézzel formált cserépbogrács és sütőharang töredékei is vannak.

Morotva-köz és Hosszú-dűlő (2., 3. sz. lh.): A két lelőhely gyakorlatilag összeért, ezért egy egységként kezeltük őket. A két lelőhelyen összesen 61 objektumot tártunk fel, melyek kivétel nélkül telepjelenségek voltak (gödrök, árkok). A lelőhelyen négy korszak emlékei kerültek elő. Néhány gödör kerámiaanyaga alapján a tiszapolgári kultúrába sorolható, a többség pedig bronzkorinak bizonyult. Szórványosan előkerültek Árpád-kori objektumok (cserépbográcsok töredékeivel), valamint késő középkori (16–17. sz.) töredékek is.

Sándor-tanya (Pityókai gátörház mellett) (4. sz. lh.): A lelőhelyen ez idáig ismeretlen Árpád-kori falu 25 objektumát tártunk fel. Gödrök, árkok, kemencék és házak kerültek elő. Kiemelkedik közülük a 9. és 19. sz. objektum (gödörházak), a 12. sz. objektum (szabadtéri kemence előtérgödörrel), a 21. és 22. objektumok (egymást metsző gödörházak).

MADARAS LÁSZLÓ

400. Töttös, Pacsirta-dűlő

(Baranya megye) V

2006. március 30-án terepbejárást végeztünk a BMMI Culture 2000 pályázatának keretében. A 2005. június 29-i légi felderítés közben észlelt foltok területét jártuk be. A lelőhely kiterjedése kb. 600×130 m. Foltokban vas-kori kerámiát találtunk, köztük grafitos töredékeket is.

Munkatárs: Kovaliczky Gergely.

BERTÓK GÁBOR

401. Tunyogmatolcs határa

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B, N, Á

2006. május–júniusban örökségvédelmi hatástanulmány elkészítéséhez végeztünk terepbejárást a jövődöbéli Szamos–Kraszna közötti víztározó területén a gátak, illetve az anyagnyerők helyén. Összesen 13, Tunyogmatolcs területén három lelőhelyet találtunk. *(Lásd a térképet a 218. oldalon!)*

A *Balogh-dűlő* területén Árpád-kori, a *Klein-tag* területén őskori és népvándorlás kori, a *Mulató-dűlőben* bronzkori településnyomokat regisztráltunk.

Munkatársak: Nagy Márta és Virág Krisztián régészek, Bakos János és Mester Andrea régésztechnikusok.

ALMÁSSY KATALIN – JAKAB ATTILA – LUKÁCS JÓZSEF

402. Tura, Agyagos mente

(MRT 13. k. 22/44 lh.)

(Pest megye) Szk, LT, Sza, Á

A lelőhely ismert volt az MRT terepbejárásai, valamint a 2004-ben végzett, a MOL Tiszaújváros–Százhalombatta terméktávvezeték építését megelőző terepbejárás óta (MOL 5. lh.). E két alkalommal szarmata és Árpád-kori

kerámia került elő. A megelőző feltárást 2006 júliusában végeztük el, 5 m széles, összesen 696 m²-es területen. Ekkor 21 objektumot találtunk. Többségük Árpád-kori telepjelenség (gödrök, házrészlet, árkok). Egy kemencés ház keltezése kétséges: valószínűleg szarmata, esetleg szkíta (egyetlen világosszürke korongolt cserép került elő belőle). Egy – valószínűleg kelta – sütőkemence hőszigetelő rétegében néhány kézzel formált és egy szürke jól iszapolt edény töredékeit találtuk.

Munkatárs: Hőnig László régésztechnikus.

KULCSÁR VALÉRIA

403. Tura, MOL 6. sz. lelőhely

(Pest megye) Á

A lelőhelyet az MRT terepbejárásai során 28., 63., 67., 68. lelőhelyszámon regisztrálták. 2004-ben a MOL Tiszaújváros–Százhalombatta terméktávvezeték építését megelőző terepbejárás során Dinnyés István és munkatársai megállapították, hogy azok valójában egységet képeznek. Ekkor Árpád-kori kerámiát találtak a szántásban. A MOL számozásban a 6. illetve 6/a számot kapta (a dűlőút két oldalán elhelyezkedő két, közvetlenül össze nem függő terület, amelyet gyakorlatilag egyként kezeltünk). 2006 nyarán a vezetéképítést megelőző feltárást során 2600 m²-es területet humuszoltunk le, ahol 48 telepobjektumot tártunk fel. Csupán 13 objektumban került elő keltezhető kerámia, a többi objektum kora ismeretlen.

A főként árkokból és gödrökből álló lelőhelyrészlet a csigavonalas és díszítetlen fazéktöredékek, továbbá egy fenékbélyeges fazékfenék alapján az Árpád-korra datálható. A lelőhely nagy részét valószínűleg az erózió és a mélyszántás tette tönkre (a sekély objektumoknak jó esetben a legalját találtuk csak meg).

Munkatárs: Hőnig László régésztechnikus.

KULCSÁR VALÉRIA

404. Tyukod, Bagolyvár

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) Kö

2006. november 14-én fémdetektoros keresést végeztünk az 1970–71-ben előkerült tatárjárás kori kincslelet helyének beazonosítására, hitelesítésére. Erre azért volt szükség, mert az akkor készült vázlat/térkép az idők folyamán elkallódott. A másik cél az volt, hogy leletet gyűjtsünk, mert a kincslelet feldolgozása során nyilvánvalóvá vált, hogy a leletanyag nem teljes. A lelőhely azonosításába segítségünkre volt ifjabb Bíró Sándor, aki annak idején – 5 éves korában – megtalálta a szüleivel az első érmeiket.

Az É–D-i irányú, viszonylag keskeny, de hosszú (kb. 800×30 m) parcellán 2–3 évvel ezelőtt tölgyfacsemetéket telepítettek, melyek magassága jelenleg mintegy 30 cm, míg a sorok közti távolság 120 cm. A területen pár nappal kiérkezésünk előtt szárazúzóval végimentek, így ideális volt a kereséshez. A kincslelet előkerülési helyét